

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה – היתרים – תמליל

תיק 1992/0356.06

הנטקה 50, קריית היובל

מספר הוועדה : 24

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : י"ז בכסלו תשפ"ה (18.12.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 9:40

שעות סיום הוועדה : 18:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

אליעזר ראוכברגר:

אורית, קדימה,

אורית רז:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו איתך.

אורית רז:

תיק 32,

ישראל קלרמן:

תיק ו' מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, מה פתאום, התנגדויות.

יוחנן וייצמן:

אנשים בחוץ.

אורית רז:

אחרי זה נחזור לשוטף.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בתיק 7 בסדר היום, 1992/0356.6, בהנטקה. קדימה, אורית.

אורית רז:

תיק בקריית יובל, מבקשים שמה מרפסת זיז וריצוף חצר.

אליעזר ראוכברגר:

ו-?

אורית רז:

ריצוף חצר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אורית רז:

יש לנו שש מתנגדים, בעצם ההתנגדות העיקרית שלהם היא לעניין הקנייני, הם טוענים שיש להם שימוש בשטח משותף,

אליעזר ראוכברגר:

שמה הם טוענים?

אורית רז:

שיש שימוש בשטח גינה משותפת,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אורית רז:

פגיעה בפניונו בינוי, פגיעה בזכויות הבנייה,

אדיר שוורץ:

כלומר החצר שרוצים לרצף היא,

אורית רז:

בעצם ההתנגדות היא,

אדיר שוורץ:

חצר משותפת לבניין?

אורית רז:

כן. עכשיו, אין לנו הסכמות מכל הבניין. היא הגישה כמה,

אריאל גולן:

מהכניסה יש?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כמה הסכמות יש?

אורית רז :

רק מהכניסה, אבל היא חוסמת לגמרי את הגישה של המעבר שבעצם הוא די,

אריאל גולן :

ואם היא תשאיר מעבר אז זה בסדר?

אורית רז :

היא לא השאירה. אנחנו בינתיים דנים במה שהיא עשתה.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אבל אין לה אחוזים,

אריאל גולן :

לא, לכניסה כן.

אורית רז :

עדיין אבל,

אליעזר ראובברגר :

לא, לא, יש לה את ההסכמה, השאלה היא אם למרות ההסכמה היא יכולה לעשות חסימה כזאת.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אבל יש לה את ההסכמות הנדרשות או לא? אורית,

אליעזר ראובברגר :

אורית,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אורית, יש או אין הסכמות נדרשות?

אליעזר ראובברגר :

יש הסכמות.

אורית רז :

יש להם מהכניסה, אבל אין להם מהחלקה. זה חלקה גדולה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מהחלקה גם צריך.

אליעזר ראובברגר:

יש להם את ההסכמות, השאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אין להם מהחלקה.

אליעזר ראובברגר:

רגע, שניה, בסדר, אני אומר, גם אם יש להם, השאלה היא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

אם אפשר לחסום לגמרי. אז אומר אריאל רעיון, לצמצם. בסדר, בוא נראה את התכנית, נשמע את המתנגדים,

אורית רז:

בוא נשמע את המתנגדים,

אליעזר ראובברגר:

נקבל את ההחלטה. אוקי, קדימה.

אורית רז:

היא הלכה לקרוא להם, דליה?

אליעזר ראובברגר:

לא יודע.

צחי ברים:

לא, לא, היא יצאה לסיגריה.

אליעזר ראוכברגר:

לא. אה, גם דליה הלכה לסיגריה? רק שלא תסתבך איתו.

אריאל גולן:

מרגליות.

צחי ברים:

לא, לא, הם חיכו שמרגליות ילך ואז הם יצאו.

יוחנן וייצמן:

הוא הלך? אני צריך לגבות ממנו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מתחיל להשתולל. הוא מרגיש חופשי אם (לא ברור), משוחרר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי.

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

שיתחילו לדבר, לייזר?

עמנואל זלטס:

שניה, שניה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מי רוצה להציג התנגדות? בוא נלך לפי הסדר, כן?

ארז זאדה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, רק את שמך.

ארז זאדה:

זאדה ארז.

ארז זאדה:

זאדה ארז.

אליעזר ראוכברגר:

זאדה ארז. אוקי.

ארז זאדה:

לבקשה יש שני חלקים. האחד זה בניית מרפסת מצד מערב, והשנייה זה פתיחת גישה לחצר מצד מזרח, למיטב ידיעתי.

אליעזר ראוכברגר:

ריצוף. ריצוף.

ארז זאדה:

ריצוף. כן, אבל זה גם,

דוברת לא מזוהה:

וריצוף.

ארז זאדה:

פתיחת מרפסת, וריצוף.

דוברת לא מזוהה:

ופתיחה של,

ארז זאדה:

מבחינת המרפסת, יש היום כבר מרפסות, אין שום התנגדות, בוודאי ככל שזה ייבנה באותו תקן ובאותו היתר. מבחינת הפתיחה למזרח, אנחנו לא רוצים, זה הפעם הראשונה שיש בקשה כזאתי או שזה נדון. זה קודם כל יפתח פתח לצורה לא אחידה מבחינת החצר, גם השתלטות על שטחי ציבור,

דובר לא מזוהה:

שטחים משותפים.

ארז זאדה:

שטחים משותפים.

דוברת לא מזוהה:

שטחים משותפים. כן.

ארז זאדה:

ואנחנו רוצים לשמור על החזות והחזית של הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

דוברת לא מזוהה:

ועל רשות הכלל.

אליעזר ראוכברגר:

המתנגדים האחרים זה אותה התנגדות או שיש תוספות?

דוברת לא מזוהה:

אותה התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

כולם אותו דבר?

דוברת לא מזוהה:

כולנו אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

כולכם מאוחדים בעניין. אז בוא נשמע את המבקשים, מה הם עונים על זה. יש פה, על המרפסת אין בעיה,

דוברת לא מזוהה:

אין שום בעיה עם המרפסת.

אליעזר ראוכברגר :

ובלבד שזה ייבנה בליווי מהנדס וכל התקן, זה אני מתאר לעצמי שאורית, הרפרנטית, הייתר יצא ככה.
הסיפור פה הוא החצר. בואו, תתייחסו.

עמנואל זלטס :

לייזר, תסתכל פה, יש פה,

אליעזר ראוכברגר :

כן, כן, כן.

עו"ד אהרן מיכאלי :

אהרן טולדנו, עורך דין, מטעם המבקשים.

אליעזר ראוכברגר :

כן.

עו"ד אהרן מיכאלי :

לגבי החצר, קודם כל,

אליעזר ראוכברגר :

מה שמך?

עו"ד אהרן מיכאלי :

אהרן טולדנו.

אליעזר ראוכברגר :

אהרן טולדנו. אוקי.

עו"ד אהרן מיכאלי :

מטעם המבקשים.

אליעזר ראוכברגר :

כן, כן.

עו"ד אהרן מיכאלי :

החלון המדובר, אני רוצה להציג לכם תמונה,

אליעזר ראוכברגר:

הם לא דיברו על חלון, הם דיברו על חצר.

עו"ד אהרן מיכאלי:

אז קודם כל אני מדבר על החלון, יש בקשה לפתוח את החלון,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד אהרן מיכאלי:

להרחיב אותו. העירייה בנתה קיר תמך במסגרת הרכבת הקלה, וזה חסם את האור, הדירה נמצאת במפלס מינוס 2, מה שגורם עם הבנייה של הקיר, וגם הציבו שמה תחנת אוטובוס, אין אור בדירה. מכאן הבקשה לפתוח את החלונות האלה. בנוסף,

אליעזר ראוכברגר:

תעלי רגע את התכנית.

דובר לא מזוהה:

זה לא נבנה קיר תמך, הקיר תמך מאז ומתמיד.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, בואו, בואו, בואו שניה, יעלו את זה ונראה על מה מדובר.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

איפה הפתיחה, אורית?

אורית רז:

אתה מדבר על הפתחים האלה, נכון? שיוצאים לחצר המשותפת.

דוברת לא מזוהה:

נכון.

יואל שבת:

כן, כן, אבל אולי בחזית רואים אותם יותר טוב. תחזרי לחזית.

אורית רז:

זאת החזית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הנה, פה. איפה קיר התמך?

יואל שבת:

אולי ב-,

עו"ד אהרן מיכאלי:

מול החלון.

אורית רז:

ממול, כשיוצאים רואים את קיר התמך ממולכם?

עו"ד אהרן מיכאלי:

כן, כן.

דוברת לא מזוהה:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

מאיזה מרחק?

יואל שבת:

אורית, תעלי את התכנית.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הנה, יש לך תמונה,

יואל שבת:

אה, יש לך תמונה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא תראה לי אותה.

ארז זאדה:

קיר התמך הזה קיים מאז ומתמיד.

דוברת לא מזוהה:

15 שנה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אומר שעשו את זה עכשיו לרכבת הקלה.

ארז זאדה:

זה לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא מדבר על ההגבהה, לא על הקיר עצמו, על ההגבהה.

דוברת לא מזוהה:

לא הגביהו שום דבר.

דוברת לא מזוהה:

לא הגביהו,

דוברת לא מזוהה:

לא הגביהו כלום,

דוברת לא מזוהה:

זה לא נכון, בנו ככה את הבניין.

ארז זאדה:

זה החזית,

אליעזר ראוכברגר:

כן?

ארוז זאדה:

זה הגובה של הרחוב של הנטקה מאז ומתמיד.

אליעזר ראוכברגר:

לא, רגע, שני אלה קיימים?

דוברת לא מזוהה:

זה תמיד היה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) או שזה הכשרה? אה, אתם רוצים,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו לא, אנחנו גרים במינוס 1, מה זה משנה?

עו"ד אהרן מיכאלי:

(לא ברור) אין שום מעבר, היה בעבר גדר,

דוברת לא מזוהה:

20 שנה,

עו"ד אהרן מיכאלי:

זה היה קיר ואז גדר.

(מדברים ביחד)

שרה אדרי:

אין אור,

דוברת לא מזוהה:

אני מכירה את הבניין משנת 91'.

עו"ד אהרן מיכאלי:

אתם לא מרגישים את זה.

שרה אדרי:

כי אתם לא גרים (לא ברור),

יואל שבת:

רגע, רגע, לא מדברים ביניכם.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, שניה, שניה, שניה, רבותיי.

יואל שבת:

לא מדברים ביניכם. בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

שניה.

עו"ד אהרן מיכאלי:

השטח המדובר הוא לא בשימוש של אף אחד, זה שטח מת. וכאן קיר תמך מהצד הזה, כאן, כדי להגיע למקום הזה צריך לרדת לקומה מינוס 2, לצאת מהחניה מצד שני, להסתובב את כל הבניין ואז להגיע לפה.

דוברת לא מזוהה:

אבל זה עדיין שטח משותף, זה לא משנה.

ארז זאדה:

וזה עדיין גינה ציבורית.

דוברת לא מזוהה:

זה עדיין שייך לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר, אוקי,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) משותפת, סליחה.

אליעזר ראובברגר:

הבנו, הבנו. עכשיו, אתם בהתנגדות טוענים שזה חוסם לכם איזשהו מעבר. איזה מעבר?

שרה אדרי:

אין מעבר, יש קיר.

אליעזר ראובברגר:

ששש, רגע, רגע, אני שאלתי את,

אורית רז:

(לא ברור) טוענים לגבי שימוש בשטח משותף,

אליעזר ראובברגר:

אני שאלתי את המתנגדים, שניה. אתם בהתנגדות טענתם שזה חוסם איזשהו מעבר. (לא ברור) מה שהוא אמר כאן שהוא הראה לי את התמונה, תראה להם את התמונות אם הם רוצים לראות, זה זכותם המלאה.

ארז זאדה:

בהנחה, בהנחה ש-,

אליעזר ראובברגר:

למרות שאני מתאר לעצמי שהם מכירים את כל התמונות האלה. אני אומר ככה. סליחה, אדון ארז?

ארז זאדה:

כן, סליחה.

אליעזר ראובברגר:

אני אומר, מה שהוא טוען, הוא אומר, תשמע, נכון, יכול להיות שזה חצר משותפת, מבחינת הסטטוס של המקום. אבל מבחינה שימושית, לא מבחינה הגדרתית, מבחינה שימושית זה לא יכול לשמש את אף אחד, אתם בשביל להגיע לשמה צריכים לעשות, לרדת ולעשות סיבוב שלם,

דוברת לא מזוהה:

מה זה משנה?

ארז זאדה:

רגע, רגע, אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

ולכן הוא מבקש בכל אופן לתת לו להשתמש. על זה אני רוצה לשמוע ממכם את התשובה.

ארז זאדה:

על זה אני אגיד לך שאני בתור ילד גדלתי בבניין הזה, וזה היה אזור משחקים של כולם והיינו משחקים שמה מבוקר עד אחר הצהריים.

שרה אדרי:

מול החלונות של האנשים?

ארז זאדה:

מול החלונות של האנשים,

דוברת לא מזוהה:

כן, מול החלונות.

ארז זאדה:

וגם בפסאז'.

דוברת לא מזוהה:

הילדים שלי,

ארז זאדה:

ככה היו משחקים.

דוברת לא מזוהה:

הילדים שלי גדלו,

אליעזר ראוכברגר:

אם אנחנו נגיע, אם אנחנו נגיע לאיזושהי פשרה, סליחה, ארז, עוד שניה אני אקריא גם את השמות של הגברות האחרות שנמצאות. אם אנחנו נגיע לאיזושהי פשרה שנאמר שירצף רק חלק,

ארז זאדה:

אנחנו לא רוצים שהוא ירצף,

דוברת לא מזוהה:

לא,

ארז זאדה:

כדי שזה לא יעבור בשום צורה להיות קניינו. בשלב הבא גם יהיה גידור מסביב למקום הזה,

אריאל גולן:

לייזר, לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גידור,

אריאל גולן:

(לא ברור) להתנגדויות.

ארז זאדה:

סליחה, אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה, בשביל הגידור הוא יצטרך לבוא עוד פעם אלינו.

ארז זאדה:

כן או לא, אתה יודע, זה כבר,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא, יש פיקוח.

ארז זאדה:

אז עכשיו כל,

דוברת לא מזוהה:

אליעזר, אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא נראה בן אדם שהולך לעשות עבירות בנייה, כי גם עכשיו הוא היה יכול לרצף בלי לבוא אלינו, והראיה שהוא כן בא אלינו.

ארז זאדה:

אני אגיד לך,

אריאל גולן:

עברתי על ההתנגדויות רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

אני רוצה לשאול אותם, אני עברתי על ההתנגדויות, בעיקר מה שמפריע לכם זה שיהיה לו זכויות יתר בגלל שכביכול הוא מספח את החצר אליו,

ארז זאדה:

נכון.

דוברת לא מזוהה:

נכון.

אריאל גולן:

ואז בפינוי בינוי עתידי, אז הוא יקבל,

דוברת לא מזוהה:

נכון.

אריאל גולן:

יותר זכויות.

ארז זאדה:

מדובר בתהליך של (לא ברור),

אריאל גולן:

זה בעצם התורף של ההתנגדויות שלכם.

דוברת לא מזוהה:

נכון. נכון.

דוברת לא מזוהה:

לא נכון.

אריאל גולן:

לא, זה מה שכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

גם, גם, גם.

ארז זאדה:

לא רק.

אריאל גולן:

לא, בעיקר.

ארז זאדה:

לא רק. גם,

אריאל גולן:

וסיפוח גם כן של שטח.

ארז זאדה:

לא, יש גם נראות של הבניין. יש גם נראות של חזית אחידה של בניין, שלא להפוך את זה שכל אחד יעשה מה שהוא ירצה בריצוף אחר וכניסה אחרת,

(מדברים ביחד)

אדיר שוורץ:

גם היום, גם היום, גם אם אין פינוי בינוי, (לא ברור),

אריאל גולן:

אתם רוצים לספח את זה אליכם?

עו"ד אהרן מיכאלי:

לא, אין שום כוונה לספח את השטח.

(מדברים ביחד)

עו"ד אהרן מיכאלי:

פשוט אם יפתחו שמה את החלונות, שזה יהיה,

אריאל גולן:

אם יפתחו שם חלונות בלי דלת זה מספיק לכם?

ארז זאדה:

הם רוצים דלת אבל.

עו"ד אהרן מיכאלי:

אנחנו מעדיפים שיהיה דלת, חלון שנפתח, דלת הזזה,

עמנואל זלטס:

כן, ברור.

עו"ד אהרן מיכאלי:

שהילדים,

דוברת לא מזוהה:

דלת הזזה,

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

יבואו ילדים לשחק, יגידו להם, מה פתאום אתם משחקים פה?

עו"ד אהרן מיכאלי:

לא, אין שום כוונה לספח את השטח הזה. הם גם מתחייבים לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, שניה, שניה. בואו, בואו, אחד אחד. אי אפשר לשמוע את כולם, וגם בהקלטה זה לא מסתדר. ננהל דיון תרבותי, ננסה להגיע להבנה. לא נגיע- אנחנו נקיים דיון ונכריע, אבל בואו בכל אופן ננסה להגיע לאיזושהי הבנה. אומר, שניה, סליחה גברתי, מה שמך?

שרית כהן:

שרית.

אליעזר ראובברגר:

שרית, אוקי. שרית, יש לי פה, הלו, אתה מוכן שניה רגע? בוא הנה, עמנואל, אתה מוכן להעלות רגע את,

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראובברגר:

המחשב איפה שזה היה קודם?

אריאל גולן:

שרית כהן.

אדיר שוורץ:

(לא ברור) המתנגדים.

אליעזר ראובברגר:

שרית כהן?

אריאל גולן:

כן.

שרית כהן:

כן.

אליעזר ראובברגר:

יפה. אני אומר ככה. מה שאומר המבקש, הוא מצהיר כאן, כן? הכל פה מוקלט, הכל פה מתומלל, הכל פה נרשם, וזה יירשם כחלק מהחלטת הוועדה. אומר, אני לא אלך לנכס את זה לעצמי. אני הכי נגיש לזה, ואני רוצה שהילדים שלי ישחקו. מחר הילדים שלך ירצו לשחק שמה? אין לו מניעה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא יסגור את זה.

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מתכוון לגדר, הוא לא מתכוון לתחס, הוא לא, שניה, רגע, שניה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הבקשה כוללת (לא ברור) ?

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מתכוון שום דבר, הוא אומר, זה יישאר שטח משותף ופתוח לכולם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל הבקשה כוללת (לא ברור) ?

עמנואל זלטס:

אז הוא יוריד, מה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להוריד את הגידור מהבקשה?

אליעזר ראוכברגר:

להוריד את הגידור, בוודאי. להוריד את הגידור, בוודאי. הוא אמר את זה, אני לא רוצה לגדר. אם יש
היום גידור, יורידו את הגידור. כל מי שרוצה לבוא לשחק, מקובל. בהיגיון, בסברה המתבקשת,

אריאל גולן:

(לא ברור) לצאת מהבית לחצר.

אליעזר ראוכברגר:

זה שמי שהכי נגיש הוא יהיה. אם ירצה לבוא עוד ילד, הבן שלך, הבן שלה, הבן של הגברת, הנכד של
הגברת, לא משנה מי, ירצה לבוא לשחק, אהלן וסהלן, תבוא תשחק.

אדיר שורץ:

הגידור (לא ברור) .

ארז זאדה:

תראה, מדובר בשמונה דירות,

אליעזר ראוכברגר:

מה? הגידור הוא העיקרון.

ארז זאדה:

מדובר בשמונה דירות שיש להן גישה לחצרות, בשתי קומות.

אריאל גולן:

מפלסים.

ארז זאדה:

בשני מפלסים, תודה רבה. עכשיו, כל דירה,

צחי ברים:

שני מפלסים, שני מפלסים זה (לא ברור) ?

ארז זאדה:

שני מפלסים זה ארבע דירות במפלס תחתון איפה שהמבקש נמצא, ועוד ארבע דירות במפלס אחד עליון.

צחי ברים:

שהעליון זה בטח לא מעניין אותו.

ארז זאדה:

עליון זה קומה מינוס 1. הוא נמצא בקומה מינוס 2, זה בעצם 0.

דוברת לא מזוהה:

הבניין,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הכי למטה. הוא הכי למטה.

ארז זאדה:

כן, הוא הקומה התחתונה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

דוברת לא מזוהה:

גם אני קומה תחתונה,

ארז זאדה:

גם היא קומה תחתונה,

דוברת לא מזוהה:

אבל אני ב-1.

דוברת לא מזוהה:

זה על צלע של הר.

ארז זאדה:

זה מפלסים (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה בניינים של חצאי קומות כאלו.

ארז זאדה:

כל דירה תבקש לרצף אצלה, גם יהיו דברים, חס וחלילה עלולים להיות פציעות אם ילדים ישחקו שמה וירוצו וייפלו,

אליעזר ראוכברגר:

ואם היום יהיה ילדים שירוצו וישחקו?

ארז זאדה:

היום זה כמפלס אחד שטוח, הכל אפשר,

דוברת לא מזוהה:

גינה.

ארז זאדה:

אין הפרעה.

דוברת לא מזוהה:

גינה.

צחי ברים:

אז צריך להגיד לו לרצף אולי את הכל. אה?

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) לרצף, יש שם גינה.

ארז זאדה:

יש פה עניין, כל אחד ירצה לפתוח לעצמו את,

צחי ברים:

(לא ברור) אבל.

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה רק משפר.

דוברת לא מזוהה:

לא, ממש לא.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה אומר ילד רוצה לנסוע באופניים או בקורקינט, אם זה אדמה ככה בלי כלום הוא לא יכול.
אם יש ריצוף, הוא יכול. ילד עם בימבה או זה. לא יודע.

דוברת לא מזוהה:

ריצוף זה תמיד פחות טוב מאשר עצים,

ארז זאדה:

אז יש לו מספיק מקומות אחרים כדי לנסוע על הבימבה, אני מצטער. אבל בכל מקרה, לשים מתקני כביסה אחר כך כדי לייבש גם את הכביסה בחוץ, ולהפוך את הבניין למעברה, שגם ככה זה בניין ישן וגם ככה אנחנו מחזיקים את זה בציפורניים, אז אני לא מסכים.

דוברת לא מזוהה:

זה נראה slums.

דובר לא מזוהה:

זה דה פקטו מספח.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בלי גידור.

צחי ברים:

לא, זה שאתה טוען על כביסה אני מבין, (לא ברור) שטח משותף, הוא יכול להשתמש בזה.

עמנואל זלטס:

אגב, לא צריך היתר לזה.

ארז זאדה:

תראה, היום אין אפשרות,

דוברת לא מזוהה:

אנחנו רוצים גינה,

ארז זאדה:

(לא ברור) להיות לשימוש פרטי.

אריאל גולן:

מה יש שמה היום?

דוברת לא מזוהה:

גינה,

דובר לא מזוהה:

אף אחד לא משתמש, אף אחד לא משתמש.

ארז זאדה:

גינה, יש עצים.

דובר לא מזוהה:

הוא לא יפגע בעצים, הוא לא פוגע בעצים.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

יש תיחום, לא? 50 מטר,

שרית כהן:

זה פותח פתח גם לכל ארבע הדירות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, אין צורך לריצוף בהיתר עד איזה גודל?

שרית כהן:

זה הופך את רשות הכלל לרשות הפרט, גם אם אומרים שלא.

דוברת לא מזוהה:

זה חצר.

(מדברים ביחד)

שרית כהן:

ועושים חצר פרטית.

דוברת לא מזוהה:

זה עושה לו חצר פרטית.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) תלוי ציבורי או פרטי.

שרית כהן:

זה לא שטח שלו.

צביקה כהן:

כן, אבל אתם יכולים להגיע לשם?

צחי ברים:

רגע, זה משמש היום,

ארז זאדה:

אפשר להגיע לשם, אפשר להגיע לשם,

צחי ברים:

אני לא שואל אם אפשר, אני שואל,

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) בדיוק כמו שהילדים שיחקו שם כל הזמן, הלכו מסביב ושיחקו שם. הבנים שלי שיחקו שם כדורגל, הוא שיחק,

צביקה כהן:

לפי התמונות זה נראה שזה,

שרה אדרי:

אין מעבר, אין מעבר.

צביקה כהן:

בלי גישה.

ארז זאדה:

לא, לא,

דוברת לא מזוהה:

סליחה, יש גישה.

דובר לא מזוהה:

יש גישה .

ארז זאדה:

זה לא שטח פרטי, זה שטח משותף,

דוברת לא מזוהה:

יש גישה מסביב.

צביקה כהן:

השטח באמת הוא לא פרטי.

ארז זאדה:

זה לא נכון,

צביקה כהן:

השטח לא פרטי, הוא משותף.

ארז זאדה:

(לא ברור) זה לא נכון להגיד שאין גישה.

צביקה כהן:

אבל אם זה יהיה מסודר יותר,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

למה לא?

דוברת לא מזוהה:

יש מעבר,

שרה אדרי:

מה זאת אומרת יש מעבר? לא הבנתי.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) זה קורה כל היום. כל היום זה קורה.

צחי ברים:

אני רוצה להבין,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רבותיי, הגעתם להבנה?

דוברת לא מזוהה:

לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא הגעתם להבנה. אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

עו"ד אהרן מיכאלי:

אפשר להוסיף עוד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

משהו אחרון.

עו"ד אהרן מיכאלי:

לגבי שינוי חזית, בהנחה שזה במפלס מינוס 2, אין נראות מבחוץ. לא רואים את החלונות ולא רואים שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה, תודה רבה.

עו"ד אהרן מיכאלי:

לגבי השימוש אני מצהיר שוב שאין בכוונת המבקשים להשתמש בזה בשימוש פרטי,

אריאל גולן:

אתם מורידים את (לא ברור) ?

עו"ד אהרן מיכאלי:

אין, אין שום גדר שמה,

צחי ברים:

למה הם צריכים להצהיר את זה?

אדיר שוורץ:

מה אין? יש גדר בתכנית.

דוברת לא מזוהה:

כרגע יש גדר בתכנית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, שמענו,

אדיר שוורץ:

כרגע יש גדר בתכנית.

דובר לא מזוהה:

הם המבקשים, מותר להם להשתמש בזה.

אליעזר ראוכברגר:

שניה. אמרת את זה, שמענו, תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

ארז זאדה:

אנחנו (לא ברור) זהו? סיימנו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, תודה רבה.

ארז זאדה:

תודה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה אדוני.

אדיר שוורץ:

מה המרפסת פה?

אורית רז:

(לא ברור) החזית השנייה, אני אראה לכם. המרפסת,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר:

למה לא אכלת איתנו צהרים?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) צהרון.

אליעזר ראובברגר:

מה?

צביקה כהן:

חזק, חזק.

אורית רז:

זה שמונה מתוך,

אליעזר ראובברגר:

זה צהרון איכותי אבל.

אדיר שוורץ:

זהו.

יואל שבת:

שמונה מתוך?

אורית רז:

מהכניסה.

אדיר שוורץ:

שאלו אותי היום איך האוכל, שאלתי, במדד הצהרון או במדד החיים?

אורית רז :

יש שמה 46,

אדיר שוורץ :

במדד הצהרון זה 9.

אורית רז :

יש שם 68 דיירים, הם הביאו רק מהכניסה.

אליעזר ראוכברגר :

מדד הצהרון? הלוואי שהיו מביאים כזה אוכל בצהרון.

עמנואל זלטס :

כל אחד והרמה שלו, אדיר.

אדיר שוורץ :

אני (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר :

טוב, רבותיי, אני אגיד לכם מה אני מציע. אני מציע, בעצם זה הצעה של יואל, אני רק חוזר עליה, לתת לו את ההרחבה של החלון, ואת החצר, תלוי בחתימות. יהיה לו את סך החתימות הנדרשות, הוא לא צריך אותנו, הוא יכול לרצף.

אריאל גולן :

לרצף בלי היתר.

אליעזר ראוכברגר :

הוא לא צריך היתר, הוא לא צריך היתר,

אורית רז :

רגע, את שתייהן?

אליעזר ראוכברגר :

על פי תקנות הפטור הוא יכול לרצף.

אריאל גולן:

רגע, השאלה אם הוא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

גידור אין. זהו.

אריאל גולן:

אבל הוא יכול להפוך את החלון לדלת?

יואל שבת:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, רק חלון.

דובר לא מזוהה:

סליחה על השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) חלון.

יואל שבת:

יש לו פה, הוא רצה להרחיב,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה כהן:

כן, כן, כן,

יואל שבת:

הוא רצה להרחיב (לא ברור) זה ממש לא נעים, אף אחד לא רוצה להיות במקום כזה. משאירים בדרך כלל נסיגה,

אליעזר ראוכברגר:

50 ס"מ.

יואל שבת:

50 ס"מ קיר, ואז מייצרים חלון שזה בעצם לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יואל שבת:

והחלון הוא חלון כמו,

אליעזר ראוכברגר:

חלון חלון, כמו סלון, כמו סלון.

אדיר שוורץ:

אבל לא דלת.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא דלת,

אריאל גולן:

לא דלת.

אליעזר ראוכברגר:

יש 50 ס"מ. כמו שתי מדרגות כאלה,

אריאל גולן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

שלוש מדרגות.

אריאל גולן:

למה, לייזר? למה שלא יעשה פה דלת?

אדיר שוורץ:

כי דלת,

אריאל גולן:

אז שיצא החוצה, למה לא?

אדיר שוורץ:

כי דלת מספחת את הגינה.

יואל שבת:

כי זה שטח משותף.

אריאל גולן:

זה לא מספח.

אורית רז:

ואם הם יביאו הסכמות, הם לא יצליחו להביא הסכמות,

אריאל גולן:

אבל אם יש לו חתימות של השכנים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם יהיה לו חתימות הוא יוכל לרצף. ואז שיבוא אלינו,

אריאל גולן:

בשביל לרצף הוא לא צריך לבוא אלינו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל אז שיבוא אלינו לבקש דלת.

אריאל גולן:

אבל הנה, עכשיו הוא ביקש.

אליעזר ראוכברגר:

אבל אין לו היום חתימות.

אריאל גולן:

לא, אז תגיד לו ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל,

אריאל גולן:

אם יש לו חתימות עכשיו,

עמנואל זלטס:

שישלים.

אריאל גולן:

להשתמש שמה,

עמנואל זלטס:

תן לו אופציה,

יואל שבת:

מה לאשר?

אורית רז:

אין לו, אם היה לו הוא היה מציג אותם. אין לו,

אריאל גולן:

לא, מהכניסה יש לו.

אורית רז:

אבל זה לא מספיק, הכניסה.

עמנואל זלטס:

לא, בשביל הפתח, בשביל הפת,

אריאל גולן:

למה?

צביקה כהן:

אין לו. לא משנה, אין לו את החתימות.

אורית רז:

כי הבניין הוא בניין גדול, החצר היא חצר משותפת.

צביקה כהן:

רגע, שניה, שניה, שניה, שניה, אין לו את החתימות. אחד מהשכנים רוצה לרדת לשחק שם, מותר לו? מותר. הוא, מותר לו לרדת לשחק שם?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה כהן:

מותר לו. בלי לרצף.

אליעזר ראוכברגר:

לכולם מותר לשחק.

צביקה כהן:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צביקה כהן:

תן לו דלת בלי לרצף.

אדיר שוורץ:

לא, אבל,

אריאל גולן:

צריך לעשות (לא ברור),

צביקה כהן:

אם הוא רוצה לצאת, מה אכפת לך?

אדיר שוורץ:

אבל אסולין, אסולין, אני אגיד לך משהו,

צביקה כהן:

הוא רוצה לצאת.

אדיר שוורץ:

אסולין, אני אגיד לך משהו. הדירה שאני שוכר,

צביקה כהן:

כן?

אדיר שוורץ:

ואני גר בה היום,

צביקה כהן:

כן?

אדיר שוורץ:

היא דירה שזה ככה, שיש לי דלת לחצר שהיא כאילו חצר של הבניין. אני אגיד לך מה,

צביקה כהן:

אז אסור לך לצאת לעשן סיגריה?

אדיר שוורץ:

אבל אני אגיד לך מה קורה דה פקטו?

צביקה כהן:

נו?

אדיר שוורץ:

היא חצר שלי.

צביקה כהן:

אבל לא סגרת אותה,

אדיר שוורץ:

ואת זה אנחנו רוצים למנוע,

צביקה כהן:

אז מה?

אדיר שוורץ:

אם יש פה דיירים שלא רוצים.

אורית רז:

אבל נתת להם כאילו הרשאה. ברגע שאתה נותן להם פתח לשם, אתה כאילו,

אדיר שוורץ:

ברגע שרק לי יש דלת אז היא רק שלי, ואותו דבר יהיה פה, אני לא, זה לא הוגן.

אריאל גולן:

אבל אני מאמין שבכל מקרה רק הוא משתמש שמה, בכל מקרה. ועד היום זה נראה ככה, והיום זה יהיה,

אדיר שוורץ:

היום יכול להיות שכולם משתמשים.

יואל שבת:

(לא ברור) אני אומר לכם, אם הוא יביא את הרוב הקנייני, אז הרוב הקנייני, הוא לא צריך אפילו היתר.

אריאל גולן:

מהכניסה יש לו.

יואל שבת:

הוא לא צריך היתר.

אדיר שוורץ:

אתה לא יכול לכפות פה פרצלציה,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

מה, זה כלום. זה רק חוסם שהוא לא יכול לספח, זה הכל.

עמנואל זלטס:

אגב, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, דרך אגב, אם אחר כך יהיה לו את רוב החתימות הוא יוכל לרצף, שיבוא אלינו לבקש דלת, ואז אולי כן ניתן לו.

צביקה כהן:

מה, עוד פעם?

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שאז יהיה לו את רוב החתימות.

צביקה כהן:

לא, אז בוא נתנה את זה. אם יהיה לו חתימות הוא יכול דלת, אם לא, שיעשה 50.

יואל שבת:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע אם זה אפשרי,

יואל שבת:

היתר, היתר,

אליעזר ראוכברגר:

זה השאלה אם אפשר חוקית.

יואל שבת:

שניה רגע, היתר,

אליעזר ראוכברגר:

זה צריך לבדוק חוקית, אני לא יודע. אם כן,

יואל שבת:

היתר הוא בתוקף לשלוש שנים, ואפילו עד שש שנים.

אליעזר ראוכברגר:

הארכה.

יואל שבת:

ואז, רגע, ואז אם הוא יצטרך מה שנקרא להגדיל את הפתח, אני יכול לעשות את זה בסמכות מהנדס העיר.

אליעזר ראוכברגר:

יפה, גמרנו, שלום,

יואל שבת:

ואז נגמר האירוע.

אליעזר ראוכברגר:

יבוא אל יואל, יואל ייתן לו את זה,

(מדברים ביחד)

צביקה כהן:

יואל, נשלח אותך כל שבוע למטווח.

עמנואל זלטס:

גם ככה הוא יכל להגיע למהנדס העיר, כי הריצוף לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו, חברים, תיק הבא, סגרנו.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מהנדס העיר,

אורית רז :

אני, רגע,

אליעזר ראוכברגר :

זה כן, אבל לכתוב שהוא יכול לרצף, יכול לרצף רק ברגע שיש לו את סך החתימות הנדרשות, ללא היתר, כי זה,

אורית רז :

(לא ברור) באופציה עכשיו?

אריאל גולן :

כן, כן.

דליה אלפסי :

כן.

אורית רז :

(לא ברור) .

יואל שבת :

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, אנחנו אומרים שאנחנו לא, בנימוק,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כפוף להשגת,

אליעזר ראוכברגר :

בנימוק אני אומר, בנימוק למה אנחנו לא נותנים את הריצוף, אנחנו לא נותנים ריצוף כי אין לו את סך החתימות הנדרשות. ברגע שיהיה לו את סך החתימות הנדרשות הוא יכול לרצף גם ללא היתר, כי זה בתקנות הפטור. כן, בתקנות הפטור.

אריאל גולן :

ולגבי החלון לדלת?

אליעזר ראוכברגר:

ולגבי החלון, כמו שאמר יואל, עד 50 ס"מ מלמטה, 50 ס"מ מלמעלה, שיהיה קיר. ובכל מקרה אין גידור.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, מה אמרנו על החלונות?

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש בבקשה. להוריד את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי על החלונות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש בבקשה, אני מוריד את זה מהבקשה.

יואל שבת:

עד 50 ס"מ,

אליעזר ראוכברגר:

גם,

יואל שבת:

מגובה הרצפה, לצורך,

צביקה כהן:

רגע, עכשיו התיק הבא של ההתנגדויות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אחרון.

אורית רז:

כן, יש לנו,

צחי ברים:

(לא ברור) 55,

עו"ד אילנית מיכאלי :

בשל כניסת אור ואוויר.

אליעזר ראוכברגר :

החלונות זה כניסת אור ואוויר,

אדיר שוורץ :

רק בלי דלת.

אליעזר ראוכברגר :

בלי דלת.

אדיר שוורץ :

בלי דלת ובלי גדר.

אליעזר ראוכברגר :

ובלי גדר,

אדיר שוורץ :

ואם הוא רוצה לרצף,

אליעזר ראוכברגר :

לא,

אדיר שוורץ :

(לא ברור) לא?

אליעזר ראוכברגר :

(לא ברור) בתקנות הפטור.

אדיר שוורץ :

בתקנות הפטור.

אורית רז :

הוא לא צריך הליך של היתר בעצם.

אדיר שוורץ:

אז בעצם קיבלנו את ההתנגדות.

דליה אלפסי:

חגי ירד לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

קיבלנו חלק מההתנגדות, או סוג של.

צחי ברים:

יוחנן, עוד לא עבר שש שעות,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של הריצוף זה תלוי עכשיו בהם,

אדיר שוורץ:

לא, לעניין המרפסות אין בעיה, לעניין הזה קיבלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לעניין המרפסות הם לא התנגדו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, המרפסות כן או לא?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, כן, למה לא? הם לא התנגדו לזה.

יואל שבת:

אה, המרפסות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם אמרו שאין להם התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין להם התנגדות.

יואל שבת:

אתה מדבר על מרפסות הזיז, אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מדבר על מרפסות, הם אמרו שאין להם התנגדות.

אדיר שוורץ:

מרפסות הזיז, כן, כן.

יואל שבת:

מרפסות הזיז, כן.

אליעזר ראוכברגר:

שמה אין התנגדות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

יואל שבת:

אני דיברתי על המרפסת ה-,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אורית, תיק אחרון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) על הריצוף.

אורית רז:

כן.

סיום הדיון